

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Verslag van het eerste gedeelte van de Gewone zitting van de
Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa
Straatsburg, 22-26 januari 2007**

Seksuele geweldpleging verbonden aan "date rape drugs" (Aanbeveling 1777)

De Assemblée is verontrust door het feit dat er steeds meer gevallen worden gemeld van seksuele gewelddadigheden waarbij de slachtoffers, zonder dat ze het weten, onder invloed zijn van geneesmiddelen die gekend zijn onder de benaming "date rape drugs", zoals Rohypnol. De slachtoffers van de onvrijwillige inname van die verdovingsmiddelen zijn meestal vrouwen en jonge meisjes die, in de meeste gevallen, verkrachtingen ondergaan. Jammer genoeg is het aantal vervolgingen die tot veroordeling leiden verwaarloosbaar.

De Assemblée raadt het Ministercomité aan om de ter zake verantwoordelijke intergouvernementele organen van de Raad van Europa te belasten met een onderzoek van het fenomeen, met de aanbeveling om een geharmoniseerde Europese aanpak aan te nemen, of het nu op technisch/wetenschappelijk niveau dan wel op repressief en gerechtelijk niveau is. Ze beveelt eveneens de Lidstaten van de Raad van Europa aan om het brede publiek en de bevoegde overheden te sensibiliseren inzake de "date drugs" en de specifieke problemen verbonden aan het gebruik ervan, om bijzondere maatregelen te nemen betreffende de bijstand aan de slachtoffers, alsook om bepaalde punten van de wetgeving inzake verkrachting en seksueel geweld te herzien.

Kindslachtoffers: voor het wegwerken van alle vormen van geweld, uitbuiting en misbruik (Aanbeveling 1778 en resolutie 1530)

De Assemblée meent dat de Raad van Europa een fundamentele rol te spelen heeft voor het vinden van concrete en efficiënte oplossingen in geval van geweldplegingen, uitbuiting(en) en misbruik van kinderen, welke vorm ze ook aannemen.

De Assemblée is in dat opzicht verheugd over het driejaarlijkse actieplan van de Raad van Europa voor de bevordering van de kinderrechten en de bescherming van kinderen tegen geweld, "Het bouwen van een Europa voor en met kinderen", dat opgestart werd in april 2006. Ze is tevens verheugd over de recente aanvang van de werkzaamheden betreffende een ontwerp van Verdrag van de Raad van Europa tegen de uitbuiting en de seksuele misbruiken begaan tegen kinderen.

De Raad van Europa en andere internationale organisaties hebben zich geen inspanning bespaard om verschillende juridische instrumenten uit te werken voor de bescherming van kinderen die het slachtoffer zijn van onduldbare handelingen.

De Assemblee erkent de waarde van die teksten en de invoering in de meeste Staten van concrete mechanismen voor de bescherming van kinderen. Ze betreurt evenwel dat er nog te veel inbreuken zijn op de kinderrechten in de Lidstaten van de Raad van Europa.

De Assemblee spoort dan ook alle Lidstaten aan om, naast de ondertekening en de ratificatie van de reeds bestaande Europese en internationale juridische instrumenten, die de basis vormen van elke efficiënte actie ter zake, tevens interne procedures uit te werken en op punt te stellen om een betere bescherming van kinderen te waarborgen, om zo te ijveren voor het wegwerken van alle vormen van geweld en misbruiken begaan tegen die uiterst kwetsbare slachtoffers.

Toespraak van de h. Guy Verhofstadt, Eerste Minister van België

In zijn toespraak heeft de Belgische Eerste Minister verklaard dat er geen verschillende Europa's zijn, maar dat er slechts een Europa is: dat van de vrijheid en de democratie. De Raad van Europa, de Europese Unie en de OVSE zijn uitdrukkingen van een zelfde Europa, van een zelfde ambitie. Volgens hem bevindt het essentiële zich in de specificiteit van de opdracht van elk van die instellingen, met andere woorden in hun bijzondere bijdrage tot een gemeenschappelijke Europese ambitie. De bedoeling is niet elkaar concurrentie aan te doen, maar wel elkaar wederzijds te versterken.

Hij heeft onderstreept dat de Raad van Europa als taak heeft te waken over de eerbiediging en de bevordering van de mensenrechten, de fundamentele vrijheden, de democratie – de pluralistische democratie – en de Rechtsstaat. De Lidstaten van de Unie trachten veeleer hun krachten te bundelen om een degelijk bestuur van de mondialisering te formuleren dat in overeenstemming is met de waarden en de multilaterale internationale orde die, uiteraard, steunt op het recht. En de OVSE is dan weer eerder gericht op de bevordering van de veiligheid *sensu largo*, in al haar politiek-militaire, economische, ecologische en menselijke dimensies.

Hij heeft onderstreept dat de taak van de Raad van Europa essentieel, fundamenteel en centraal is. Om ze tot een goed einde te kunnen brengen moeten volgens hem de Lidstaten van de Raad erop toezien dat drie basisvoorwaarden vervuld zijn. De eerste bestaat erin om een efficiënte werking te verzekeren van de mechanismen gericht op de eerbiediging van de mensenrechten, meer bepaald de efficiëntie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

De inwerkingstelling van de andere conclusies van de Top van Warschau is een tweede voorwaarde opdat de Raad zijn taak naar behoren zou kunnen vervullen. De Verklaring van Warschau stelt duidelijke prioriteiten: de mensenrechten, democratie en de Rechtsstaat.

De derde voorwaarde is een gezonde en constructieve samenwerking met andere internationale organisaties, zoals de OVSE en de Europese Unie. Voor wat betreft de samenwerking met de Europese Unie, heeft hij een ietwat gevoelig en moeilijk punt aangehaald, namelijk het Agentschap voor de fundamentele rechten van de Europese Unie dat weldra operationeel zal zijn. Voor de Eerste Minister moet het lezen van het Reglement van het Agentschap de laatste sceptici geruststellen. Het Agentschap zal enkel handelen binnen het raam van de toepassing van het gemeenschapsrecht. Zijn geografisch toepassingsgebied is eveneens zeer duidelijk afgebakend en, tot slot, de

vertegenwoordiging van de Raad van Europa is verzekerd binnen de verschillende geledingen van het Agentschap.

Het gevaar om de energiebevoorrading te gebruiken als politiek drukkingmiddel (Aanbeveling 1779 en resolutie 1531)

De wijziging van het energielandschap is verontrustend voor alle regio's in de wereld, en meer bepaald voor de meeste Europese landen. In Europa blijft de vraag naar petroleum en gas stijgen: tegen 2030 zou de vraag nog met 60% toenemen. Rekening houdend met het feit dat de meeste Europese landen beperkte eigen energievoorraden hebben, zal de toenemende vraag noodzakelijkerwijs een grotere afhankelijkheid inzake de invoer van petroleum en gas met zich meebrengen.

De Assemblee meent dat de tijd gekomen is om de kwestie van de toekomstige veiligheid van de energiebevoorrading in Europa te bestuderen indien men wil vermijden dat de Lidstaten van de Raad van Europa een crisis op dat vlak kennen, of zij nu energieleveranciers dan wel –verbruikers zijn. Het is meer bepaald belangrijk dat het risico dat de energiebevoorrading wordt gebruikt als politiek drukkingmiddel in de kiem gesmoord wordt.

De Assemblee onderstreept het belang van het bestaan in de energiesector van stabiele en duurzame economische relaties tussen de belangrijkste Europese energie-uitvoerder, de Russische Federatie, en de andere Europese Staten die afhangen van de Russische Federatie voor hun energie-invoer. Dergelijke relaties strekken op strategisch vlak alle betrokken partijen tot voordeel.

In zijn tussenkomst heeft *senator P. Wille*, verslaggever voor advies voor de Commissie Economische Vraagstukken en Ontwikkeling, onderstreept dat de commissie beslist had geen amendementen in te dienen, omdat de tekst uitstekend was. Op economisch vlak is alles een kwestie van vraag en aanbod; het is dus de markt die de prijs bepaalt, voor energie zowel als voor wagens. Het verschil is dat inzake de energie de veiligheid van de bevoorrading moet worden gewaarborgd, hetgeen diversificatie van bronnen en investeringen in infrastructuur noodzakelijk maakt.

De naleving van de verplichtingen en de verbintenissen van Armenië* (Resolutie 1532)

De Assemblee is tevreden met de wetgevende maatregelen die tot nu toe werden genomen voor de uitvoering van de grondwetsherziening in Armenië, die tot stand kwam met de hulp van de Raad van Europa. Dat betekent dat de voorwaarden die bijdragen tot de verwezenlijking van een groot aantal verbintenissen van het land nu aanwezig zijn, zoals een beter evenwicht tussen de machten en de verkiezing van de verdediger van mensenrechten door het parlement.

De Assemblee betreurt evenwel de onregelmatigheden die het verloop van het grondwettelijk referendum hebben gekenmerkt en het ontbreken van maatregelen om de vastgestelde fraudegevallen te bestraffen. Ze waarschuwt ervoor dat een verbetering van het politieke klimaat, alsook een dialoog tussen de coalitie die aan de macht is en de oppositie, noodzakelijk zijn om de efficiënte uitwerking te waarborgen van het nieuwe

regeringsstelsel dat is vastgesteld in de herziene Grondwet. Bovendien is er voor de inwerkingtreding van bepaalde hervormingen, zoals die van de rechterlijke macht, meer tijd nodig dan de loutere hervorming van de wetten.

De Assemblee meent dat Armenië nu het bewijs moet leveren van zijn vooruitgang op de weg naar democratie en Europese integratie.

De Assemblee beslist de opvolgingsprocedure voort te zetten totdat de hervormingen die aan de gang zijn of op stapel staan op het vlak van de verkiezingswetgeving, de media en het rechtssysteem tastbare vruchten hebben afgeworpen. Zij verwacht dat Armenië toont dat het in staat is de wetgevende verkiezingen in 2007 en de presidentiële verkiezingen in 2008 te organiseren in overeenstemming met de Europese normen inzake vrije en billijke verkiezingen met inbegrip van een pluralistische en onpartijdige verslaggeving in de media van de verkiezingscampagne.

* Armenië is lid geworden van de Raad van Europa op 25 januari 2001 en heeft sinds zijn toetreding het voorwerp uitgemaakt van een opvolgingsprocedure van de Parlementaire Assemblee.

De huidige toestand in Kosovo (Aanbeveling 1780 en resolutie 1533)

De Assemblee herinnert eraan dat ze ervan overtuigd is dat het statuut van Kosovo dringend vastgelegd zou moeten worden om zo bij te dragen tot de stabiliteit van de bevolkingen in de regio. Ze meent dat dit punt van vitaal belang is voor het geopolitieke evenwicht, de politieke stabiliteit en de economische bloei in de Westelijke Balkan, een sleutelgebied voor de Raad van Europa.

De Assemblee is verontrust over het feit dat het onwaarschijnlijk is dat een oplossing over de kwestie van het statuut in onderling overleg tot stand komt, rekening houdend met de respectieve houdingen van de twee betrokken partijen bij de onderhandelingen. Zo geeft Servië geen enkel teken dat het wil afzien van zijn vraag voor autonomie voor Kosovo onder Servische soevereiniteit, en de Albanezen van Kosovo zijn even vastberaden voor wat betreft hun vraag voor de totale onafhankelijkheid van Kosovo.

De Assemblee is van mening dat het verkieslijk zou zijn in onderling overleg een oplossing te vinden die voor beide partijen aanvaardbaar is. Indien evenwel de onderhandelingen vast komen te zitten, meent zij dat er in laatste instantie kan overwogen worden een toevlucht te zoeken tot een oplossing die wordt opgelegd door de internationale gemeenschap.

Wat ook het statuut van Kosovo wordt, of het nu een grotere autonomie is binnen Servië of onafhankelijkheid, de Assemblee verbindt er zich toe Servië en Kosovo bij te staan om het hoofd te kunnen bieden aan de toekomstige uitdagingen en hen te helpen in de domeinen waarin de Raad van Europa uitmunt, te weten een goed bestuur, de democratie, de Rechtsstaat, de eerbiediging van de mensenrechten en de rechten van de nationale minderheden.

Toespraak van de h. Konstantinos A. Karamanlis, Eerste Minister van Griekenland

In zijn toespraak heeft de Griekse Eerste Minister de "zeer belangrijke rol" van de Raad van Europa onderstreept in Zuidoost-Europa, meer bepaald in Kosovo waar "de toestand ver van geregeld is". Het is "noodzakelijk voor de vrede in de regio dat een oplossing wordt gevonden die aanvaardbaar is voor de twee kampen".

De Eerste Minister heeft zich voorstander verklaard van de toekenning aan de "Gewezen Joegoslavische Republiek Macedonië" van het statuut van kandidaat-lidstaat voor de Europese Unie onder bepaalde voorwaarden, waarbij hij meer bepaald de "kwestie van de naam" vermeldde.

Verwijzend naar de "werkoverlast" van het Hof voor de Rechten van de Mens, heeft hij verklaard dat de ratificatie van Protocol 14 "van het grootste belang" is en heeft hij het betreurd dat de onderhandelingen over de toetreding van de Europese Unie tot het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens "vastzitten". Hij heeft tevens verklaard dat "de toetreding van Turkije tot de Europese Unie het mogelijk zou maken een nieuw kader te scheppen dat gunstig is voor de vrede en de stabiliteit. Het is daarbij van belang dat de Europese waarden volledig worden nageleefd, in het bijzonder wat betreft de betrekkingen van goed nabuurschap en het afzien van geweldplegingen".

Op de vraag van *senator Luc Van den Brande* betreffende de relaties tussen de Europese Unie en de Raad van Europa, heeft hij geantwoord dat de versteviging van de betrekkingen tussen beide instellingen noodzakelijk is, vermits ze de voltooiing is van de Europese constructie. Het rapport Juncker bevat in dat opzicht nuttige voorstellen. Daarnaast is het moment gekomen om, na de gewenste reflectieperiode, de onderhandelingen betreffende de opstelling van een grondwettelijk verdrag te hervatten; Griekenland zal Mevr. Merkel steunen bij haar inspanningen voor het vinden van een oplossing.

Mededeling van het Ministercomité aan de Parlementaire Assemblee, voorgesteld door de h. Fiorenzo Stolfi, Minister van Buitenlandse zaken van San Marino, Voorzitter van het Ministercomité

"Voor San Marino is de prioriteit onder de prioriteiten het waarborgen van de efficiëntie van het systeem van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens", heeft de Minister van Buitenlandse zaken van San Marino en tevens Voorzitter van het Ministercomité meegedeeld. Hij heeft dan ook de noodzaak onderstreept van de zo spoedig mogelijke inwerkingtreding van Protocol 14. Hij is verder ingegaan op twee andere prioriteiten van het San Marinese voorzitterschap: de relaties tussen de Raad van Europa en de Europese Unie, en de interculturele dialoog.

De vraag van *senator Luc Van den Brande* aan de Minister handelde over de vooruitgang van de dialoog van de internationale gemeenschap met Belarus, met de vrijwaring van de normen van de Raad van Europa inzake mensenrechten, de Rechtsstaat, de vrijheid van meningsuiting en de eerbiediging van de menselijke waardigheid.

De h. Stolfi heeft geantwoord dat de deur van de Raad van Europa open blijft voor niet-Lidstaten die in Europa de fundamentele waarden eerbiedigen waarvoor de Raad staat, te weten de democratie, de mensenrechten en de Rechtsstaat, en die meewerken aan de bevordering van die waarden. Dat zijn de voorwaarden om tot een echte samenwerking met de overheden van Belarus te komen. Spijtig genoeg, heeft hij eraan toegevoegd, hebben de overheden van Belarus tot nu toe nog geen enkel teken in die zin gegeven.

Het Ministercomité heeft met bijzondere aandacht het recente bezoek van Voorzitter Van der Linden aan Belarus gevolgd. Hij wacht met belangstelling af om de resultaten ervan te kunnen onderzoeken.

De conclusie van de Minister is dat het aan Belarus is om de juiste signalen uit te zenden die van hem verwacht worden; het zal daarna aan de instanties van de Raad van Europa zijn om de gegrondheid van zijn wil tot samenwerking te onderzoeken.

De landbouw en de onregelmatige tewerkstelling in Europa (Aanbeveling 1781)

De Assemblee is verontrust door de vele gevallen van niet-naleving van de sociale wetgeving inzake de verhoudingen tussen werkgevers en werknemers, en die meer in het bijzonder de buitenlandse arbeidskrachten in de landbouwsector betreft.

De Assemblee heeft vastgesteld dat illegale arbeid jammer genoeg vormen van uitbuiting kan aannemen die zij veroordeelt omdat zij strijdig zijn met een moderne samenleving, met de mensenrechten en de waarden die verdedigd worden door de Raad van Europa.

De Assemblee meent dat alle landbouwarbeiders, of zij nu vaste krachten zijn dan wel seizoenarbeiders, moeten genieten van dezelfde rechten als de andere arbeiders bij de toepassing van nationale en internationale wetgevingen inzake arbeidsrecht.

De Assemblee roept de regering van de Lidstaten op om collectieve verdragen op te stellen en toe te passen die de arbeid in de landbouw regelen -meer bepaald de seizoenarbeid -die onder meer handelen over lonen, arbeidstijd, huisvestingsvoorwaarden en modaliteiten voor de hernieuwing van de contracten. Zij nodigt hen tevens uit om strenge controlesystemen uit te werken, alsook ontradende straffen tegen de overtredingen van het arbeidsrecht.

Senator Mimount Bousakla was verslaggever voor advies voor de commissie migraties, vluchtelingen en bevolking. In haar advies heeft zij verschillende amendementen voorgesteld, die allemaal werden goedgekeurd in plenaire zitting.

In haar verslag onderstreept ze dat de irreguliere arbeiders in de landbouw twee keer worden uitgebuit, omdat zij migrant zijn en omdat zij zich in een onwettige situatie bevinden. Maar haar verslag toont ook aan dat een aantal werkgevers niet de mogelijkheid hebben om op legale wijze arbeiders aan te trekken. Men moet dus ook kijken naar de kost van de arbeidskrachten, het gebrek aan lokale arbeidskrachten en de administratieve beslommeringen bij de aanwerving. Hetgeen uiteraard niet belet dat er maatregelen moeten worden getroffen tegen werkgevers die irreguliere migranten uitbuiten met kennis van zaken.

In haar verslag onderstreept de senator bovendien dat het aanmoedigen van migraties op legale wijze het mogelijk zou maken om de vraag en de nood naar irreguliere migrantenarbeiders te verminderen. Wat er ook van zij, degenen die zich in dergelijke situatie bevinden moeten beschermd worden en aanspraak kunnen maken op fundamentele mensenrechten.

De situatie van migrantenarbeiders in de agentschappen voor uitzendarbeid (Aanbeveling 1782 en resolutie 1534)

De tewerkstelling van migranten via agentschappen voor uitzendarbeid heeft zich de laatste jaren sterk ontwikkeld als reactie op de mondialisering en op de toenemende noodzaak om de arbeidsvoorwaarden aan te passen. Het is duidelijk dat die diensten vele voordelen bieden voor de Europese arbeidsmarkt, maar vele werkgevers zoeken hun arbeidskrachten via dergelijke agentschappen om de kosten te verminderen en de flexibiliteit te verhogen, en dat ten koste van de nationale arbeidsnormen en de fundamentele rechten van de arbeiders.

In haar aanbeveling herinnert de Assemblee aan de internationale toepasbare normen, zoals de bepalingen van artikel 19 van het Herzien Europees sociaal handvest.

De Assemblee beveelt de Lidstaten van de Raad van Europa aan om het gelijkheidsbeginsel toe te passen bij de behandeling van de tijdelijke arbeiders en de migrantenarbeiders die werkzaam zijn in de nationale arbeidsmarkt; om de activiteiten van de agentschappen voor uitzendarbeid te reglementeren door systemen van registratie en licenties; om meer middelen te besteden aan nationale arbeidsinspecties en om ontradende straffen op te leggen aan agentschappen voor uitzendwerk en aan bedrijven die er een beroep op doen, indien reglementaire bepalingen overtreden worden.

Spoeddebat: Bedreigingen tegen het leven en de vrijheid van meningsuiting van journalisten (Aanbeveling 1783 en resolutie 1535)

De Assemblée is ten eerste verontrust door het aantal gewelddadigheden en bedreigingen tegen het leven en de vrijheid van meningsuiting van journalisten in Europa, en brengt hulde aan alle journalisten en alle media die de democratie en de Rechtsstaat vooruit helpen.

De vrijheid van meningsuiting en informatie in de media houdt het recht in om politieke meningen te formuleren en om kritiek te uiten op de politieke overheden en op de samenleving.

De Assemblee meent dat voor de efficiënte werking van de democratie, de vrijheid van meningsuiting en de godsdienstvrijheid hand in hand moeten gaan. De gewelddadigheden en bedreigingen die bepaalde groepen, in de naam van de godsdienst, uiten tegen een meningsuitdrukking, hebben geen plaats in de Europese democratie.

De Assemblee is zich bewust van het belang van artikel 10 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens voor de bescherming van de vrijheid van de media in Europa. Niettemin meent zij dat er bijkomende maatregelen nodig zijn om op efficiënte wijze het leven en de vrijheid van meningsuitdrukking van journalisten in Europa te beschermen.

De Assemblee nodigt alle betrokken parlementen uit om parlementaire onderzoeken te openen inzake niet opgehelderde moorden en inzake gewelddadigheden en doodsb bedreigingen waarvan journalisten het slachtoffer waren. Zij beslist een specifiek opvolgingsmechanisme uit te werken om de aanslagen tegen het leven en de vrijheid van meningsuiting van journalisten in Europa te analyseren.

Actueel debat: Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in gevaar: Rusland moet dringend Protocol 14 ratificeren *

De noodzaak van de inwerkingtreding van Protocol 14 om een verbetering te verzekeren van de werking van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens is een prioriteit voor de Assemblee. De recente niet-ratificatie van het Protocol door de Staatsdoema van de Russische Federatie belet evenwel de inwerkingtreding ervan, vermits alle Lidstaten het Protocol moeten ratificeren.

In zijn interventie heeft *senator Luc Van den Brande* onderstreept dat het geen technisch, maar wel een louter politiek debat is, vermits het Hof een van de basispijlers is van de Raad van Europa. Het Hof is essentieel voor de burgers, en het moet dan ook gevrijwaard worden en kunnen beschikken over de nodige werkingsmiddelen. Het protocol 14 is eenvoudigweg een middel om het Hof efficiënter te maken, maar het is zeker niet voldoende, vermits het enkel zou mogelijk maken om 20 à 25 % van de hangende zaken te regelen.

De spreker brengt hulde aan de Russische collega's die zich in de Doema voor de ratificatie hebben uitgesproken. Hij herinnert eraan dat men er zich niet kan tegen verzetten onder het valse voorwendsel dat het Hof eerder politieke dan wel juridische uitspraken zou doen.

Men kan uiteraard voorlopige oplossingen nemen, meer bepaald door het verhogen van de rol van de griffie, maar het belangrijkste blijft het overtuigen via een dialoog van de Doema om zonder verder uitstel over te gaan tot de ratificatie van Protocol 14.

* België heeft Protocol 14 geratificeerd op 14.09.2006.

Samengevoegd debat

HIV/AIDS in Europa (Aanbeveling 1784 en resolutie 1536)

De wereld begint aan zijn 25e jaar met HIV/AIDS. De epidemie breidt zich uit en de cijfergegevens betreffende het aantal gevallen en de verwachte vooruitgang zijn verbijsterend.

Subsaharaans Afrika is nog steeds de meest getroffen regio: het gebied groepeerde twee derden van het aantal personen die drager zijn van het HIV. Het aantal besmette personen elders in de wereld is eveneens sterk toegenomen, met name in Oost-Europa en centraal Azië.

Van bij het begin was HIV/AIDS een ziekte met "politieke connotatie" die de rijken tegenover de armen plaatste, de puriteinen tegenover de pragmatici. In het merendeel van de wereld treft HIV/AIDS eerder de gemarginaliseerde of kwetsbare groepen. De Assemblee meent dat de landen de structurele oorzaken van de HIV-epidemie moeten aanpakken. HIV/AIDS is niet alleen een kwestie van gezondheid, maar is tevens een kwestie van mensenrechten. De strategieën betreffende HIV/AIDS moeten nauw aansluiten bij de versterking van de algemene waarden van Europa betreffende de menselijke veiligheid en de vrijwaring van de mensenrechten.

De Assemblee onderstreept dat de HIV/AIDS-pandemie een dringende zaak is op medisch, sociaal en economisch vlak. Zij meent dat de regeringen en de parlementen van de Raad van Europa alles in het werk moeten stellen om hun wetten, hun beleid en hun praktijken in overeenstemming te brengen met de mensenrechten in de HIV/AIDS-

context en om de personen die met HIV/AIDS leven te beschermen tegen elke vorm van discriminatie.

Een toekomst geven aan kinderen met HIV/AIDS en AIDS-wezen (Resolutie 1537)

Als HIV/AIDS arme landen dan al harder treft, dan treft het kinderen nog harder. De Assemblee meent dat het dringend is voor allen, en vooral voor de beslissingnemers, om specifiek de strijd tegen de epidemie bij HIV/AIDS-kinderen aan te pakken, en zich bewust te worden van de noodzaak om te zorgen voor in de steek gelaten kinderen die besmet zijn met het virus, alsook de kinderen waarvan de ouders het slachtoffer zijn van het virus, ook wel "AIDS-wezen" genoemd.

In haar resolutie stelt de Assemblee de Lidstaten voor om een aantal maatregelen te nemen: de belangrijkste is het invoeren van een "kindperspectief" in hun nationaal en internationaal beleid in de strijd tegen HIV/AIDS en hun beleid inzake ontwikkelingshulp, meer bepaald naar Afrika toe.

De verspreiding van HIV/AIDS bij vrouwen en jonge meisjes in Europa (Aanbeveling 1875)

In haar aanbeveling stelt de Assemblee vast dat er een gemeenschappelijke tendens bestaat in Europa en in heel de wereld: HIV/AIDS raakt meer en meer vrouwen en jonge meisjes.

Een van de verklaringen bestaat erin dat vrouwen fysiologisch zwakker zijn ten opzichte van het virus dan mannen. Bij die kwetsbaarheid moet nog de sociale en economische afhankelijkheid gevoegd worden, alsook seksistische gedragingen en partnergeweld.

De emancipatie van jonge meisjes en vrouwen in Europa is een sleutelement in de strijd tegen HIV/SIDA.

De Assemblee beveelt het Ministercomité aan om te zorgen dat er rekening wordt gehouden met een genderperspectief in alle werkzaamheden betreffende HIV/AIDS binnen de Raad van Europa en zijn Lidstaten, en om hun inspanningen te bundelen om de verspreiding van HIV/AIDS bij vrouwen en jonge meisjes tegen te gaan.

De Assemblee raadt bovendien de Raad van Europa aan om, in een nabije toekomst, een Europese sensibiliseringscampagne te voeren voor de strijd tegen AIDS naar analogie van de campagne van dit jaar tegen partnergeweld.

De naleving van de verplichtingen en verbintenissen van Albanië * (Resolutie 1538)

De Assemblee is verheugd over de vooruitgang van Albanië en meer bepaald over de reeds genomen maatregelen: het uitwerken en toepassen van een nultolerantiebeleid inzake de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de mensenhandel en de corruptie; het verbeteren van de tenuitvoerlegging van definitieve gerechtelijke uitspraken, alsook de transparantie van de werkzaamheden van de regering. Zij is tevens tevreden over het constructieve beleid van Albanië ten opzichte van Kosovo.

De Assemblee betreurt het evenwel dat het Albanese politieke leven nog sterk overheerst wordt door confrontatie en obstructie. Het slechte politieke klimaat heeft eens te meer vertraging veroorzaakt in de belangrijkste hervormingen, meer bepaald in de domeinen

van de verkiezingswetgeving en de media, die nochtans dringend zijn in het vooruitzicht van de volgende lokale verkiezingen in 2007. In haar resolutie stelt de Assemblee een aantal concrete maatregelen voor die Albanië moet nemen om de hervormingen voort te zetten inzake de verkiezingswetgeving, de lokale en regionale autonomie, de strijd tegen de corruptie, het partnergeweld en de mensenhandel, het rechtssysteem en de media, de voorkoming van foltering en de eerbieding van de rechten van de minderheden en van de kinderen.

De Assemblee beslist om de opvolgingsprocedure voort te zetten tot de genomen of geplande maatregelen in de vermelde domeinen tastbare vruchten hebben afgeworpen.

* Albanië is lid geworden van de Raad van Europa op 29 juni 1995 en maakt sinds zijn toetreding het voorwerp uit van de opvolgingsprocedure van de Parlementaire Assemblee.

Voor een verantwoord voedselverbruik (Aanbeveling 1786)

Een verantwoorde consumptie weerspiegelt een nieuw bewustzijn gericht op een duurzame ontwikkeling. Het verbruik is verantwoordelijk te noemen indien het rekening houdt met de invloed op de kwaliteit van het menselijke leven in al zijn dimensies: de gezondheid, het beheer van de natuurlijke rijkdommen, de economie, de kwaliteit van het milieu, de strijd tegen de armoede en de sociale uitsluiting, het sociale leven, de cultuur, enz.

De landbouw was en is nog steeds de eerste economische activiteit vermits zij nauw verbonden is met een menselijke basisbehoefte: de voeding. De verantwoordelijkheid in de voedselconsumptie heeft bijzondere connotaties en heeft een speciaal belang. Er zijn meer en meer burgerlijke initiatieven die er betrekking op hebben en de verbruikers staan klaar om hun belangen te verdedigen tegenover producenten en de distributie. Hun organisaties zijn nu erkend door de openbare overheden.

De "fair trade" is ook een vorm van verantwoorde consumptie met als bijzonder kenmerk dat het de aard en de karakteristieken van het productieproces betreft, waardoor het verder gaat dan de intrinsieke kwaliteit van een product door duurzaam verbruik, eerbiediging van het milieu en de menselijke waardigheid met elkaar te verbinden.

De Assemblee meent dat het noodzakelijk is om een dialoog en een samenwerking tussen de openbare overheden en de verschillende actoren op gang te brengen en om maatregelen te nemen die een sterke impuls kunnen geven aan de sociale verbintenissen die de solidaire economie drijven.

Het voorzorgprincipe en het verantwoorde risicobeheer (Aanbeveling 1787)

Het verminderen van risico's voor de samenleving zonder nadeel te berokkenen aan de vooruitgang van de wetenschap en de innovatie is een constante uitdaging voor de beslissingnemers die een juist evenwicht moeten vinden. Hoewel het "voorzorgprincipe" vermeld staat in meer dan vijftien internationale verdragen, bestaat er geen eenvormige definitie van, wat maakt dat het een controversieel concept blijft. Er moet dan ook een akkoord gevonden worden dat het mogelijk maakt om de risico's tot een minimum te herleiden zonder het onderzoek en de vernieuwing onnodig te beperken.

De Assemblee meent dat het voorzorgprincipe de goedkeuring zou moeten mogelijk maken van een reglementering bij afwezigheid van afdoende wetenschappelijke bewijzen

betreffende een bepaald risicoscenario. Volledigheidshalve moeten reglementaire bepalingen steeds gemotiveerd worden door redelijke bewijzen van het bestaan van belangrijke potentiële risico's.

De Assemblee is voorstander van het merendeel van de criteria opgesteld door de Europese Commissie in 2000 betreffende de toepassing van het voorzorgprincipe, maar zij is er evenwel geen voorstander van dat de verantwoordelijkheid voor het aanvoeren van wetenschappelijke bewijzen berust bij hen tegen wie het principe wordt ingeroepen.

* * * * *

Tijdens de zitting hebben de volgende prominenten de Assemblee toegesproken:

- **Zijne Heiligheid Bartholomeos I, Oecumenisch Patriarch**
- **Mevr. Ann M. Veneman, Directeur-generaal van l'UNICEF**
- **H.K.H. Prinses Caroline van Hanover, Voorzitster van de "*Association mondiale des amis de l'enfance*" (AMADE)**
- **De h. Thomas Hammarberg, Commissaris voor de Mensenrechten van de Raad van Europa**
- **De h. Guy Verhofstadt, Eerste Minister van België**
- **De h. Martti Ahtisaari, Speciaal VN-gezant inzake beslissingsproces voor het toekomstige statuut voor Kosovo**
- **De h. Konstantinos A. Karamanlis, Eerste Minister van Griekenland**
- **De h. Fiorenzo Stolfi, Minister van Buitenlandse zaken van San Marino, Voorzitter van het Ministercomité**